

har man fundet velbegrundede. Med Hensyn til andre har man næret nogen Tvivl om deres Betimelighed. Som Exempler paa den sidste Klasse Tilfælde skal man henlede Opmærksomheden paa følgende:

§ 21. II. Universitetet. Udgift 1. a. Lønninger til de normerede Professorer, Lectorer og Docenter.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Mindreudgiften fremkommer saaledes: af Begyndelsesløningen 3 200 Kr. for det ledige Professorat i det retsvidenskabelige Fakultet er der for 3 Maanedere udredet 750 Kr. af et aarligt Honorar paa 3 000 Kr., der fra 1ste Januar 1883 er tillagt cand. mag. & polit. Westergaard, hvem det indtil videre er overdraget at holde statsvidenskabelige Forelæsninger og deltage i den statsvidenskabelige Examen, altsaa bespart 2 450 Kr. Den anførte Benyttelse af den ledige Lønning i det rets- og statsvidenskabelige Fakultet til Honorar for statsvidenskabelige Forelæsninger m. m. burde formentlig have været bevilget ved Finantsloven.“

§ Anledning af Ovenstaaende skal man ikke undlade at anføre, at Statsrevisionens Bemærkning ikke er stemmende med den hidtil fulgte Praxis. Efter denne har Kirke- og Undervisningsministeriet været anset for berettiget til at benytte Lønninger for ledige Professorater til Honorarer for midlertidig antagne Docenter. Statsregnskaberne frembyde, særlig for det heromhandlede ledige Professorats Vedkommende, talrige Exempler paa, at saadant er sket, uden at Statsrevisionen hidtil har fundet nogen Anledning til at gjøre Bemærkning derom.

Mindretallet tiltræder Statsrevisionens Bemærkning, idet der ikke her efter det Oplyste foreligger nogen egentlig Udførelse, ved midlertidig Assistance af det ledige Professorats Tjeneste.

§ 21. VI. Det lærde Skolevæsen. Udgift 3. Til Lærere uden fast Ansættelse og til Timeundervisning.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Overskrifdelsen 5 183 Kr. 40 Ø. forklares dels ved Kontoens Bestemmelse at supplere Lønningskontoen 2. a. ved at bestride Vacancerne, saaledes at Lønningsbesparelsen dertil kan anvendes, dels er der ved Metropolitanaskolen udredet 498 Kr. til Besørgelse af en syg Adjunkt og en syg Gymnastiklærers Timer og ved Kønne Skole 1 033 Kr. 33 Ø. til Vitarier for en syg Adjunkt. Den egentlige Forklaring er imidlertid at søge i den stædige Stigen af Discipelantallet. Den herved foranledigede Deling af Klasserne har medført et forøget Antal Time lærere i Videnskabsfagene med et aarligt Honorar af 1 200 Kr.; saaledes at der fra 1ste September 1882 var 8 saadanne, af hvilke dog 1 fra 1ste November har kunnet konstitueres som Adjunkt. Forhøielsen paa nærværende Finantslov fra 40 000 Kr. til 45 000 Kr. tilfugtede en Forøgelse i Timebetalingen fra 87½ Ø. til 1 Kr.; denne Foranstaltning er kommen til Udførelse i 1882—83.

Statsrevisorerne maa fremdeles fastholde Nødvendigheden af en bedre Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab, der i fornødent Fald bør søges tilvejebragt ved Tillægsbevilling.“

Da Overskrifdelsen udelukkende skriver sig fra tilfældige, i Maret's Løb indtrufne, af Statsrevisionen selv fremhævede Omstændigheder: Læreres Sygdom, der har medført Udgifter af tilsammen 1 531 Kr. 33 Ø., og Discipelantallets Stigning ved det nye Skoleaars Begyndelse, hvad der efter det Oplyste har forøget Udgiften til Timeundervisningen